

**Politica de contabilitate a BC „BANCA SOCIALĂ” S.A.
pentru anul 2011**
(ÎN CONFORMITATE CU STANDARDELE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ)

I. Dispoziții generale

1.1. Scopul aplicării

1.1.1. Prezenta Politică de contabilitate a BC „Banca Socială” S.A. a fost elaborată de către Direcția evidența contabilă în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) ce conțin standarde și interpretări aprobate de Consiliul Internațional al Standardelor de Contabilitate (IASB), precum și Standardele Internaționale de Contabilitate (IAS).

1.1.2. Politica de contabilitate reprezintă unul din documentele esențiale și obligatorii, care reglementează sistemul întocmirii situațiilor financiare în BC „BANCA SOCIALĂ” S.A. și este aprobată de către Consiliul Băncii.

1.1.3. Politica de contabilitate reprezintă totalitatea conceptelor de bază, caracteristicilor calitative, principiilor și normelor de organizare și tehnologiei de realizare a procedurilor pentru întocmirea rapoartelor financiare.

1.1.4. Politica de contabilitate se aplică în toate subdiviziunile structurale ale Băncii.

1.2. Principiile contabile

1.2.1. Politica de contabilitate este elaborată cu respectarea următoarelor principii:

- continuitatea activității;
- contabilitatea de angajamente;
- permanența metodelor;
- necompensarea;
- prudență
- consecvență
- obiectivitate

1.3. Situațiile financiare.

1.3.1. Banca întocmește un set complet de situații financiare conform IFRS. Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie.

Setul complet de situații financiare ale Băncii include:

- bilanțul contabil – situația poziției financiare la sfârșitul perioadei
- contul de profit și pierderi - situația rezultatului global pe perioadă,
- fluxul mijloacelor bănești - situația fluxurilor de trezorerie pe perioadă,
- o situație a modificărilor din capitalurile proprii pe perioadă,
- note explicative la situațiile financiare și dezvăluirea politicilor contabile

1.3.2.Situațiile financiare sunt întocmite prin aplicarea contabilității de angajamente și prin utilizarea costului istoric, costului amortizat cu excepția activelor financiare destinate pentru vânzare care se estimează la valoarea justă.

1.3.3.Prezentarea rapoartelor financiare în conformitate cu IFRS necesita luarea unor decizii privind estimările și presupunerile care afectează sumele raportate ale activelor și obligațiilor la data rapoartelor financiare și sumele raportate ale veniturilor și cheltuielilor în decursul perioadei de raportare. Rezultatele actuale pot fi diferite de estimările și schimbările viitoare în condițiile economice, strategiile de afaceri, cerințele de reglementare, regulile de contabilitate și/sau alți factori pot rezulta într-o schimbare în estimările ce pot avea vre-un impact material asupra pozițiilor financiare și rezultatelor operaționale raportate.

1.4.Characteristici calitative ale situațiilor financiare

1.4.1.Situațiile financiare trebuie să corespundă următoarelor caracteristici calitative:

a) inteligibilitatea – informațiile din situațiile financiare pot fi ușor înțelese de utilizatori. Se presupune, că utilizatorii dispun de cunoștințe suficiente privind desfășurarea afacerilor și activităților economice;

b) relevanță –pentru a fi utile, informațiile trebuie să fie relevante pentru luarea deciziilor de către utilizatori. Relevanța informației este influențată de natura sa și pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate în baza situațiilor financiare;

c) credibilitatea – pentru a fi utilă, informația trebuie să prezinte cu fidelitate tranzacțiile și alte evenimente pe care această fie si-a propus să le reprezinte, fie ceea ce ar putea fi de așteptat, în mod rezonabil, să reprezinte.

Pentru ca informația să prezinte credibil evenimentele și tranzacțiile pe care le prezintă, este necesar ca acestea să fie contabilizate și prezentate în concordanță cu realitatea economică, și nu doar cu forma lor juridică.

Pentru a fi credibilă, informația cuprinsă în situațiile financiare trebuie să fie neutură, adică lipsită de influență.

d) prudență - la întocmirea situațiilor financiare banca va da dovadă de prudență, pentru ca activele și veniturile să nu fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile să nu fie subevaluate.

e) **comparabilitatea** – utilizatorii trebuie să poată compara situațiile financiare ale băncii în timp pentru a identifica tendințele în poziția financiară și performanțele Băncii.

1.5. Auditul extern

1.5.1. Situațiile financiare ale Băncii se supun unui audit extern, care se asigură de o companie externă de audit care auditează corespunderea aplicării SIRF și se aduc la cunoștința Consiliului Băncii, Adunării Generale a Acționarilor, Comisiei de Cenzori și altor utilizatori externi.

II Politici de contabilitate a instrumentelor financiare.

2. Recunoașterea activelor și obligațiilor financiare

Banca recunoaște activele și obligațiile financiare în bilanțul său atunci și numai atunci, când acestea devin o parte a unui acord contractual aferent instrumentului financiar.

Activele și obligațiile financiare ținute de Bancă sunt clasificate în portofoliu în conformitate cu intenția de achiziționare a Băncii și în corespundere cu strategia sa investițională. Diferența principală între portofolii ține de aprecierea instrumentelor financiare și recunoașterea valorii acestora în situațiile financiare.

3. Conceptul de valoare justă a instrumentelor financiare

3.1. Valoarea justă este suma pe care un instrument financiar poate fi schimbat într-o tranzacție curentă benevolă între părți, alta decât o vânzare silită sau lichidare și cel mai bine confirmată de prețul pe piață cotel.

3.2. Creditele și avansurile asigurate de Bancă sunt prezentate ca cost amortizat minus estimarea deprecierei care aproximativ este valoarea justă a activelor respective.

3.3. Valorile mobiliare de stat sunt clasificate ca „disponibile spre vânzare” și raportate ca valoare justă.

3.4. Valoarea justă a instrumentelor financiare disponibile spre vânzare se stabilește de către Bancă cu utilizarea informației existente pe piață și metodologiilor corespunzătoare de evaluare, cum ar fi tehnicile de scontare a fluxurilor de numerar.

3.5. În cazul aplicării tehnicilor de scontare a fluxurilor de numerar, fluxurile de numerar viitoare estimate se bazează pe cele mai bune estimări ale managementului și rata de scontare fiind rata de piață aferentă la data de bilanț cu interpretarea datelor de piață întru determinarea valorii juste estimate.

3.6. Valoarea justă a valorilor mobiliare de stat ținute în portofoliu (cu scadențe care n-au fost tranzacționate pe piața secundară recent) este estimată prin obținerea unor rate noi ale dobânzii (pe piața curentă) la data de raportare pentru fiecare scadență a valorilor mobiliare de stat deținute în portofoliu.

4 Active financiare

4.1. Toate activele financiare ale Băncii se clasifică în una din următoarele categorii:

- a. active financiare evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere,
- b. credite și creanțe evaluate la cost amortizat,
- c. active deținute până la scadență ținute la cost amortizat,
- d. active disponibile spre vânzare ținute la valoarea justă.

a. Active financiare evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere

4.2. Aceste active se divizează în următoarele categorii:

- *active financiare păstrate pentru tranzacționare, inclusiv derivatele* – sunt activele achiziționate cu scop de generare de profituri din fluctuații de prețuri pe termen scurt. Aceste active sunt recunoscute inițial la cost și ulterior evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere.
- *active financiare evaluate la valoarea justă în momentul intrării* – sunt investiții procurate cu scop de comercializare într-o perioadă scurtă de timp, pentru care există o tendință de scurtă durată, de generare a unui profit.

b. Credite și creanțe evaluate la cost amortizat

4.3. Creditele și creanțele sunt active financiare non-derivate cu plăți fixe sau determinate care nu sunt cotate pe piața activă, altele decât cele pe care Banca intenționează să le vândă imediat sau în cele mai scurte termene.

4.4. Banca evaluează inițial valoarea creditelor și creanțelor sale la valoarea contabilă plus costurile tranzacțiilor. În consecință valoarea lor contabilă poate fi redusă utilizând un cont de provizion pentru deprecierea creditelor. Dacă suma pierderii din depreciere se reduce, provizionul pentru depreciere este redus corespunzător, iar suma reducerii este recunoscută în contul de profit și pierderi.

4.5. Sumele raportate ca creanțe către clienți și bănci constau în majoritate din credite și avansuri emise.

4.6. Toate creditele și creanțele băncilor, precum și creditele clienților nimeresc în categoria credite și creanțe și sunt înregistrate la costul amortizat, folosind metoda dobânzii efective.

4.7. În scopul evaluării colective a înrăutățirii, activele financiare se grupează în baza de caracteristici ale riscului de credit similar (adică, în baza procesului de clasificare al Băncii conform tipului activului, tipului contrapărților, statutului non-performant, etc). Aceste caracteristici sunt relevante la estimarea fluxurilor de numerar viitoare pentru aceste grupuri de active, fiind indicative pentru capacitatea debitorilor de a plăti toate sumele convenite conform condițiilor contractuale aferente activelor evaluate. Fluxurile de numerar viitoare în grupul de active financiare care au fost evaluate la capitolul înrăutățirii au fost estimate în

baza fluxurilor contactuale de numerar a activelor de grup și experienței istorice de pierdere a activelor cu caracteristici ale riscului de credit similar celor din grup.

4.8. Dacă este o dovadă obiectivă că banca nu va putea recupera toate sumele cuvenite (suma creditului și dobânda) conform termenelor contractuale inițiale ai creditului, aceste credite sunt considerate depreciate. Valoarea pierderii din depreciere reprezintă diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea prezentă a fluxurilor de trezorerie viitoare actualizate cu rata efectivă inițială a dobânzii sau este diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea justă a gajului, dacă împrumutul are gaj și executarea acestuia este probabilă.

4.9. Deprecierea valorii și recuperabilitatea sunt evaluate și recunoscute separat pentru creanțele semnificative din punct de vedere individual și la nivel de portofoliu pentru un grup de credite și creanțe similare ce nu sunt identificate individual ca fiind depreciate valoric. În caz dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de deteriorare a valorii unui activ financiar evaluat separat, semnificativ sau nu, ea include acest activ în grupa activelor financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit și estimează pentru acestea un provision colectiv pentru deteriorarea valorii. Activele, care sunt estimate individual pentru deprecierea valorii și pentru care este sau continuie a fi recunoscută pierderea din deprecierea valorii, nu sunt incluse în estimarea colectivă a deprecierei valorii.

4.10. Valoarea de bilanț a unui activ este estimată la valoarea sa recuperabilă prin recunoașterea în contul de profit și pierdere a provizionului pentru deprecierea creditului. Casarea este efectuată când creditul este considerat nerecuperabil, în întregime sau parțial. Casările sunt reduse din provizioanele stabilite anterior și în același timp reduce suma creditului. Recuperările de credite casate în perioadele anterioare sunt incluse în venituri prin intermediul mișcării în provizionul pentru deprecierea valorii. Dacă valoarea deprecierei scade ulterior datorită unui eveniment survenit după casare, diminierea provizionului se recunoaște prin creditarea provizionului pentru pierderile din credite.

4.11. În scopul evaluării colective a deprecierei, activele financiare sunt grupate în baza criteriilor interne ale Băncii de grupare a creditelor care țin cont de caracteristicile riscului de credit așa ca industria, tipul gajului, statutul anterior și alți factori relevanți.

c. Active deținute până la scadență ținute la cost amortizat

4.12. Active deținute până la scadență reprezintă active nederivate cu scadențe fixe și plăți determinate, pe care conducerea Băncii are intenția de a le păstra până la scadență.

În momentul recunoașterii în bilanțul contabil astfel de active se evaluează la valoarea justă, ulterior fiind înregistrate la cost amortizat.

d. Active disponibile spre vânzare

4.13. Activele financiare disponibile spre vânzare sunt activele financiare non-derivate deținute pentru o perioadă nedeterminată de timp și care sunt desemnate

ca disponibile spre comercializare sau neclasificate ca fiind credite și datorii debitoare, investiții ținute până la scadență sau active financiare la valoarea lor reală prin profit și pierderi.

4.14. Acest portofoliu include capitalul și valorile mobiliare. Ulterior identificării inițiale când ele sunt recunoscute la valoarea justă plus costul tranzacției, activele financiare disponibile spre vânzare sunt reevaluate la valoarea justă bazată pe prețuri cotate sau sume derivate de la modelele de fluxuri de numerar. În circumstanțele când prețurile cotate de piață nu există, valoarea justă a valorilor mobiliare este estimată prin utilizarea valorii actuale a fluxurilor de numerar viitoare și valoarea justă a instrumentelor necotate prin utilizarea prețului/beneficiului sau prețului/indicatorilor fluxului de numerar pentru reflectarea circumstanțelor concrete ale emitentului.

4.15. Investițiile în instrumentele de capital care nu au preț de piață cotate pe o piață activă a căror valoare justă nu poate fi fiabil determinată se **constată** la cost fără depreciere.

4.16. Pentru activele disponibile spre vânzare, profitul și pierderile generate de schimbarea valorii juste sunt identificate ca alte venituri financiare. Totodată profitul sau pierderile cumulative recunoscute anterior în capital sunt incluse în raportul privind rezultatul financiar pentru aceasta perioadă.

4.17. Deprecierile recunoscute în raportul privind rezultatul financiar aferente investițiilor în capital clasificate ca disponibile spre vânzare nu sunt ulterior inversate prin profit sau pierderi. Deprecierile recunoscute în raportul privind rezultatul financiar aferente instrumentelor ca disponibile spre vânzare ulterior se inversează dacă creșterea valorii juste a instrumentelor poate fi în mod obiectiv atribuită unui eveniment apărut după recunoașterea deprecierei.

4.18. Dobânda câștigată în timpul deținerii titlurilor spre vânzare se acumulează zilnic cu aplicarea metodei ratei efective a dobânzii și raportarea ca „venit din dobândă” în raportul privind rezultatul financiar.

4.19. Dividendele la titlurile de valoare disponibile spre vânzare se înregistrează cum sunt declarate și sumele de încasat se includ în bilanț ca alte active și în raportul privind rezultatul financiar ca alte venituri operaționale. La plata dividendelor, suma de încasat se echilibrează contra numerarului **colectat**.

5. Conversia valutară

5.1. Tranzacțiile în valută străină sunt înregistrate la rata de schimb valutar stabilită pentru data efectuării tranzacției. Diferențele cursurilor valutare rezultate din încheierea tranzacțiilor în valută străină se includ în raportul rezultatului financiar la data decontării cu utilizarea ratei de schimb valutar stabilite pentru data respectivă.

5.2. Activele și datoriile nemonetare înregistrate la costul istoric denominate în valută străină sunt convertite folosind cursul de schimb la data tranzacției inițiale.

5.3. Veniturile și pierdirile în valută străină provenite din reevaluarea activelor și pasivelor monetare în valută străină se reflectă în raportul rezultatelor financiare.

6. Mijloace bănești

6.1. Numerarul și echivalentul de numerar include numerarul de casă, soldurile nelimitate din conturile corespondente și de depozit la termen în Banca Națională a Moldovei cu scadența inițială de 90 zile, împrumuturile și avansurile către bănci.

6.2. În scopul determinării fluxurilor de numerar, minimumul rezervelor de depozit stabilite de către Banca Națională a Moldovei nu este inclus în echivalentul de numerar.

7. Metale prețioase

7.1. Metalele prețioase sunt interpretate la rata curentă calculată în baza fixingului ratelor Bursei de Metale din Londra cu utilizarea ratei de schimb valutar MDL/USD efective la data bilanțului. Schimbările în prețurile de ofertă sunt înregistrate prin contul de profit și pierderi ca alte venituri/cheltuieli operaționale aferente operațiunilor cu metale prețioase.

8. Mijloace fixe

8.1. Mijloacele fixe sunt înregistrate inițial la cost, care include pețul de cumpărare, taxele vamale, taxele recuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Ulterior mijloacele fixe sunt înregistrate la cost sau la valoarea reevaluată minus amortizarea acumulată ulterior.

8.2. Cheltuielile ce țin de repararea și întreținerea curentă a mijloacelor fixe sunt considerate ca cheltuieli pentru perioada de raportare. Cheltuielile ce țin de repararea capitală a mijloacelor fixe sunt considerate ca investiții capitale și se aplică ca creștere a valorii clădirii reparate numai dacă ca rezultat al reparației capitale termenul de operare efectivă, valoarea de piață sau productivitatea acestora a crescut.

8.3. Deprecierea mijloacelor fixe se calculează începând cu luna punerii în exploatare a acestora. Aceasta se calculează prin metoda liniară la următoarele rate anuale:

Clădiri	25-50
Modernizarea activelor deținute în arendă	1-10
Echipamente și instalații	4-8
Calculatoare	4
Autoturizme	5
Bancomate	4

8.4. Pământul și clădirile se fixează în bilanț în sume reevaluate care reprezintă valoarea reală a acestora la data reevaluării determinată de condițiile de piață, apreciate de experți profesioniști independenți, minus deprecierea acumulată ulterior și pierderea ulterioară acumulată a valorii. Reevaluările sunt efectuate cu regularitate suficientă (nu mai puțin de o dată în 3 ani) în așa fel ca valoarea de

bilanț să nu difere material de cea care va fi determinată cu utilizarea valorilor reale la data bilanțului.

8.5. Deprecierea clădirilor reevaluate se înregistrează în raportul privind rezultatele financiare. La vânzarea sau retragerea ulterioară a unui activ reevaluat, surplusul reevaluării proprietății se transferă nemijlocit la profitul nedistribuit.

9. Contracte de garanție și acreditivele emise.

9.1. Contractele de garanție financiară și acreditivele emise de Bancă sunt asigurări de credit predestinate pentru efectuarea unor plăți concrete în vederea compensării pierderii suportate de deținător și cauzate de neachitarea de către un debitor concret a unei plăți cuvenite conform condițiilor inițiale sau modificate ale instrumentului respectiv.

9.2. Contractele de garanție financiară și acreditivele emise respective sunt inițial recunoscute la valoarea justă. Ulterior acestea sunt evaluate la cea mai mare sumă recunoscută ca asigurare, suma inițial recunoscută minus, acolo unde este cazul, amortizarea cumulativă a venitului din prima de asigurare inițială primită aferentă contractelor de garanție financiară și aceditivele emise.

10. Active luate în posesie

10.1. Activele luate în posesie includ gajul creditelor neporformante. Ele sunt inițial recunoscute la valoarea justă și ulterior sunt evaluate la valoarea minimală dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus costurile de vânzare.

11. Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor.

11.1. Veniturile și cheltuielile aferente dobânzilor sunt reunoscute în situația rezultatului global pentru toate instrumentele purtătoare de dobândă, inclusiv pentru creditele ca non-performante, pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda ratei efective a dobânzii. Veniturile din dobânzi includ cupoanele câștigate din valorile mobiliare investiționale și deținute spre vânzare cu venit fix, precum și discounturile calculate, primele aferente valorilor mobiliare de stat și alte instrumente similare.

11.2. Costurile directe referitoare la originea creditelor sunt amânate și amortizate la venitul din dobânzi pe parcursul perioadei creditului, utilizând metoda liniară, care se aproximează la metoda ratei efective a dobânzii.

11.3. Veniturile din comisioanele și taxele bancare pentru diverse servicii bancare sunt înregistrate ca venituri la momentul efectuării tranzacțiilor. Dividentele sunt recunoscute la momentul la care este stabilit dreptul acționarilor de a primi sumele respective.

11.4. Comisioanele aferente creditelor neporformante sunt suspendate și recunoscute ca ajustare la rata dobânzii efective a creditului.

12. Impozitul pe venit

12.1. Impozitul pe profit este calculat în baza legislației Republicii Moldova și este recunoscut la cheltuieli în perioada în care este înregistrat profitul.

12.2. Diferențele între raportarea financiară conform SIRF și legislația fiscală a Republicii Moldova generează impozit amânat.

12.3. Impozitele corporative spre plată sunt prevăzute pentru profitul impozabil pentru 1 an la rata curentă. Impozitele amânate sunt calculate utilizând metoda obligațiilor de bilanț. Impozitele pe venituri amânate sunt calculate cu utilizarea metodei obligațiilor bilanțului. Impozitele pe venituri amânate reflectă efectele impozitelor nete asupra diferențelor temporare dintre sumele de bilanț ale activelor și obligațiilor în scopuri de raportare financiară și sumele utilizate pentru scopuri de impozitare a venitului. Activele și obligațiile aferente impozitelor pe venit amânate se calculează cu aplicarea cotelor estimate ale impozitului aplicabil pe venitul impozabil în anul în care diferențele temporare respective sunt estimate să fie recuperate sau decontate.

12.4. Activele și obligațiile aferente impozitelor pe venituri amânate sunt recunoscute indeferent de momentul când diferența este probabilă de a fi inversată. Activele aferente impozitelor amânate pe venit sunt recunoscute când e probabilă existența profitului impozabil suficient referitor la care se pot utiliza impozitele aferente activelor amânate. La fiecare dată a bilanțului, Banca revaluează activele nerecunoscute aferente impozitelor amânate și oportunitatea sumei de bilanț a activelor impozabile.

13. Evenimentele ulterioare datei raportării

13.1. Evenimentele ulterioare datei raportării sunt reflectate în situațiile financiare doar în cazul dacă acestea necesită ajustări și furnizează informații suplimentare despre situația Băncii la data raportării.

13.2. Evenimentele ulterioare ce nu necesită ajustări sunt prezentate în note la situațiile financiare doar dacă sunt semnificative.